

[Kim Behnke]

mennesker, som står og venter på at komme til Danmark og har forventning om, at de kan komme til Danmark. Dertil er der ikke andet at sige, end at de partier, de personer – hvad enten det er i Dansk Flygtningshjælp, i Dansk Røde Kors eller i de politiske partier – der har givet udlændingene det indtryk, at de kan komme til Danmark, altså har gjort regning uden vært, og derfor er det ikke skatteyderne, det skal komme til last.

Situationen er ikke anderledes, end hvis en købmand har haft et tilbud og må meddele, at det gælder, så længe lager haves. Nu haves der ikke lager længere. Den danske befolkning magter ikke at betale flere penge til udlændinge, og derfor må vi sige stop. Gæsterne fra udlandet må have at vide, at festen er forbi. Og derfor er der ingen grund til, at der er flere, der kommer og forsøger at deltage i festen; for den er for længst forbi.

Med de enorme milliardbeløb, den danske befolkning i øjeblikket pålignes som følge af den uhæmmede indvandring af asylanter og af andre, er tiden inde til, at der bliver sagt stop. Det har man chancen for ved om lidt, når vi skal stemme om dette beslutningsforslag, klart og utvetydigt at stemme for. Og det skal jeg derfor anbefale Folketingets medlemmer at gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Vi har en forhåbning – jeg ved ikke, om den er begrundet – om, at vi kan bruge teknologien igen. Vi gør et forsøg i hvert fald.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 8 (FP) stemte for, 110 (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 1993.

Af finansministeren (Henning Dyremose).

(Fremsat 6/10 92. Første behandling 22/10 92. Betænkning 28/10 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Selv om der ikke – som det vist hedder her i huset – er tradition for, at andenbehandlingen af finansloven giver anledning til debat, i og med at vi jo har behandling af ændringsforslagene under tredjebehandlingen, synes jeg alligevel, der er grund til at gøre Folketinget opmærksom på den kendsgerning, at alene i den tid, der er gået siden fremsættelsen af finanslovforslaget, den tid, der er gået med udsigtsløse forhandlinger, har de økonomiske kendsgerninger uden for huset her medvirket til, at det finanslovsforslag, som regeringen fremsatte i august måned, er totalt og aldeles udhulet.

Underskuddet bliver langt, langt større, end regeringen har forudsat. Udgifterne på en lang række områder stiger – jeg nævnte lige flygtningeområdet for lidt siden. Der har i mellemtiden været 500 mio. kr.s gavmild bevilling – efter vores mening fejlagtig – til Færøerne. Der er stigende arbejdsløshed og alle mulige andre dårligdomme, som gør, at det finanslovsforslag, der oprindeligt blev fremsat, overhovedet ikke hænger sammen længere.

Der er i dag så stort skred i de offentlige finanser med større og større udgifter, at der i den grad er grund til, at folketingsmedlemmerne erkender, at tiden er inde, hvor der skal en ganske, ganske anden fremgangsmåde til ved tilrettelæggelsen af de offentlige finanser, vi kan ikke over for vores børn og børnebørn tillade os at skubbe en gældsbyrde foran os. En gældsbyrde, som sandt at sige er en uindfriet skatteforhøjelse.

Jeg har tidligere brugt den sammenligning, at alene i 1992 ville en fjernelse af underskuddet på statens finanser betyde, at momsen ikke skulle være 25 pct., men 35 pct. Hvis man ikke synes, at det var særlig behageligt, kunne man også fjerne underskuddet ved at forhøje indkomstkatterne, skatten på arbejde, med hele 13 pct.

Ingen af delene er selvfølgelig noget, nogen af os ønsker, og vi skal langt fra anbefale det i

[Klim Behnke]

Fremskridtspartiet, men det tjener til at illustrere, hvor alvorligt det går med statens finanser i øjeblikket. Underskuddet vokser og vokser, og imens tilbringer de fleste af Folketingets medlemmer deres tid med tilbagelænedede partitaktiske manøvrer og er fuldstændig lige glade med, at vi på den måde skubber en gældsbyrde foran os. Det er efter Fremskridtspartiets mening ganske og aldeles uansvarligt.

Når Fremskridtspartiet senere givetvis vil komme med ændringsforslag, vil man høre ordførere fra andre partier holde foredrag om, hvor uansvarligt Fremskridtspartiet er, og hvor urealistisk Fremskridtspartiet er. Jeg skal allerede ved denne lejlighed understrege, at de uansvarlige og dem, der ikke tager deres opgave seriøst, det er dem, der tilbagelænet accepterer, at statens finanser udvikler sig så katastrofalt, som tilfældet er.

Vi kan ikke være bekendt over for den danske befolkning bare at blive ved med at gældssætte vores samfund. Der er kun ét sted at hente pengene i sidste instans, og det er i form af at opkræve dem hos den danske befolkning – medmindre man vil følge Fremskridtspartiets råd og gå i gang med markante og effektive reduktioner af den offentlige sektor.

Nå ja, vil man sige, men i en tid med arbejdsløshed er der vel ingen grund til at begynde at fyre offentligt ansatte. Hvis vi skal mødes omkring det fælles slogan, så skal jeg gøre opmærksom på, at der på finansloven er tifoldige, for ikke at sige hundredfoldige muligheder for at lave besparelser, der er fuldstændig beskæftigelsesneutrale, og det vil fremgå af ændringsforslag fra Fremskridtspartiet senere på samlingen. Det er muligt, men det kræver den politiske vilje.

Det kræver erkendelsen af, at de sidste 30 års såkaldte socialdemokratiske velfærdsstatspolitik har slået fejl. Arbejdsløsheden har aldrig været større, underskuddet har aldrig været større. Dokumentationen er der. Det er fuldstændig banket ind i granit, at det har slået fejl, og derfor er der brug for en ganske anden og ekspansiv vækstpolitik i det danske samfund. Og det er det, Fremskridtspartiet opfordrer til at der skal ske under de kommende og forhåbentlig afsluttende finanslovforhandlinger.

Som det ser ud i øjeblikket, ser det ærlig talt kedeligt ud: det går værre og værre. Netop

med hensyn til beskæftigelsen skal jeg også gøre opmærksom på, at netop udgiften til arbejdsløse, udgiften til alle disse tomme vandpyt-projekter og såkaldte aktiveringer, udgifterne på disse konti galoperer jo også for fuldt drøn, fordi arbejdsløsheden stiger og stiger.

Der har været forhandlet om dagpengereform, om aktivering, om finanslov og om alle mulige andre ting. Hvis man tager samtlige de forslag, der er fremkommet fra regering og fra opposition, og lader den allermost optimistiske økonom i Budgetdepartementet vurdere, hvor mange job der vil være at hente, uden at skele til hvad det vil koste, så vil summen af alle disse initiativer give et antal nye job, der er lavere end antallet af dem, der er blevet fyret ude i det virkelige liv, dem der er blevet arbejdsløse i den tid, der er brugt på partitaktiske manøvrer.

Så derfor: Se at få hænderne op af lommen og lad os komme i gang med at få gjort noget ved det! Fremskridtspartiet er som sædvanlig parat og i arbejdstøjet og indstillet på, at der skal gøres noget seriøst ved det. Jeg håber, at også et flertal i Folketinget vil være parat til det. Ellers kommer vi frem til en finanslov, der mere eller mindre vil være en katastrofe – ikke her og nu, men for vores efterkommere, som skal betale den uforskammet store gældsbyrde og fortsætte med at betale det, OECD har udnevnt til at være verdens højeste skatteniveau. Det bør ændres. Det bør være nu, der bliver sagt stop, så vi inden udgangen af dette årti kan få rettet op på finanserne, så vi kan passe årtusindskiftet og have fået orden i eget hus.

Jamen det kan jo ikke lade sig gøre, siger man. Jo, det kan, og vores nærmeste naboer i Sverige har vist, at hvis ellers den politiske vilje er til stede, så er forståelsen også til stede i befolkningen. Men spørgsmålet er, om der i dette Folketing er 90 personer, der – tillad mig udtrykket – er mandfolk nok til at lægge stemmer til. Vi vil gerne levere de første 12.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-3, §§ 5-9, §§ 11-17, §§ 20-29, §§ 35-38 og §§ 40-45
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i Finansudvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 36:

Forslag til våbenlov for Grønland.

Af justitsministeren (Engell).

(Fremsat 7/10 92. Første behandling 28/10 92. Betænkning 5/11 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-14

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 41:

Forslag til lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v.

Af justitsministeren (Engell).

(Fremsat 8/10 92. Første behandling 21/10 92. Betænkning 17/11 92).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

På et tidligere tidspunkt i efteråret drøftede Socialdemokratiet de problemer, der var opstået i Jugoslavien, og de henstillinger, der var kommet fra UNHCR om dels at kunne tage krigsfanger herop, dels kunne give en midlertidig opholdstilladelse til visse dele af de asylansøgere, som befinder sig her i landet. Vi henstillede til ministeren, at han var lydhør over for disse ting, og derfor er det også med tilfredshed, vi konstaterer de ændringsforslag, som nu foreligger, og som gør det muligt at meddele disse mennesker opholdstilladelse foreløbig i 6 måneder.

Men jeg har et par enkelte bemærkninger til ministeren. Som bekendt vedrører dette forslag kun de mennesker eller de grupper af mennesker, der er kommet hertil, inden forslaget vedtages endeligt – det vil formentlig sige i morgen. Ingen kan sige, hvad der kommer fra de pågældende områder fremover, men jeg vil spørge ministeren, om han vil være indstillet på efter en passende tid – formodentlig engang til foråret – ligesom at gøre status over situationen også med henblik på dem, som er kommet hertil fra de pågældende områder, men efter lovens ikrafttræden.

Min anden bemærkning er, at der i lovforslagets § 4 står, at der ikke er retskrav på familiesammenføring. Det er Socialdemokratiet enig i; der ikke skal være et retskrav. Men jeg skal ikke lægge skjul på, at det svar, vi har modtaget fra ministeren i dag på bilag 170, forundrer os noget, for i det hedder det, at »en person, der er meddelt midlertidig opholdstilladelse, vil derimod ikke i henhold til lovforslaget kunne få imødekommet en ansøgning om at få en eventuel ægtefælle, børn eller forældre hertil«.

Vi har accepteret, at der ikke skal være retskrav, men i betragtning af at disse mennesker i henhold til loven kan få forlænget deres ophold op til 4 gange, dvs. i op til 24 måneder, så forekommer det os meget på forhånd at afskære, at den situation kan opstå, at det i et konkret tilfælde kunne være rimeligt.